

At der ligger en saare vigtig og omfattende Samfundsinteresse i, at den kvindelige Ungdom kan møde saa godt forberedt som muligt til at løse sine mangesidige Opgaver som Hustruer og Mødre, viser sig klart, naar man betænker, hvor stor en Del af det danske Samfunds samlede Indtægt, *Nationalindtægten*, der forvaltes af Husmødre. Allerede for mange Aar siden (vist 1913 eller 1914) foretog Professor *Warming* en Udregning heraf og kom til det Resultat, at mellem $\frac{2}{5}$ og Halvdelen af denne samlede Indtægt, der efter den sidste statistiske Opgørelse udgør ca. 3 700 Mill. Kr., forvaltes af Husmødrene og anvendes til Hjemmenes Fornødenheder, og denne Procentdel er snarere steget siden den Tid. Det vil altsaa sige, at mindst 1 600—1 800 Mill. Kr. aarlig gaar gennem Husmødrenes Hænder, fordelt med større eller mindre — navnlig *mindre* — Beløb til de Hundrede Tusinder af danske Hjem. Og spørger man saa, hvad *Samfundet* faar for alle disse Penge, viser det sig, at den allerstørste Del af dem gaar til *Livsformødenheder*, og at denne store Del af *Produktionsindtægten* gaar til at opretholde og videre udvikle Samfundets *Produktivitet* o: til at vedligeholde og bevare det nuværende arbejdende Samfunds Sundhed og Arbejdskraft og til at opfostre en sund og arbejdsdygtig Ungdom, der til sin Tid kan træde ind i Rækkerne.

Det behøver ingen nærmere Paavisning, hvad Husmoderens Evne til at forvalte den Del af Indtægten, som gaar med hertil, betyder for hele *Hjemmets økonomiske Velfærd*, og det burde være overflødigt at paapege Betydningen af, at hun ogsaa besidder den fornødne Dygtighed til at sørge for Familiens Velfærd i *sundhedsmæssig og ernæringsmæssig Henseende*.

Men det er just alt dette, der læres — og kun kan læres — gennem en systematisk og vel tilrettelagt Husholdningsuddannelse som den, der gives paa Husholdningsskolerne, og som netop omfatter alle de hertil nødvendige Kundskaber og Færdigheder.

Der er af vore mange højt ansete Videnskabsmænd paa dette Omraade — Ernæringsfysiologer og Hygiejnikere — gjort et udmærket Arbejde gennem en snart lang Aarrække, men Resultaterne heraf gennem Kendskab dertil spredes kun alt for langsomt ud til den store almindelige Befolkning. At der er en stigende Trang til, at dette kan ske, fremgaar af Kendsgerningerne. Saaledes er desværre her i Landet Børnedødeligheden ikke ringe, og Dødeligheden rammer netop i særlig Grad Børnene i Aldersklassen 0—5 Aar, altsaa medens de er fuldstændig overladt til Moderens Pleje og under Indflydelse af de ernæringsmæssige og sundhedsmæssige Forhold i Hjemmet. Og saa er Dødeligheden maaske endda ikke det samfundsmæssigt farligste. Langt farligere er det, at saa mange af disse Børn vel overstaar de mange Sygdomme, der skyldes fejlagtig Ernæring eller mangelfuld Hygiejne og Renlighed, medens disse Sygdommes svækkende Virkninger for hele den legemlige og sjælelige Organisme dog følger dem Livet igennem og nedsætter deres Arbejdsevne og Livsmod foruden at paaføre dem selv stadige Lidelser og Samfundet betydelige Udgifter til Hospitaler og Helbredelsesanstalter af forskellig Art. Saare mange af de Millioner, der aarlig ofres herpaa, vilde utvivlsomt kunne spares, hvis alle Mødre besad den fornødne Dygtighed til at give Barnet den rette Pleje fra aller første Begyndelse, og samtidig vilde der opnaas et for Samfundet stedse mere værdifuldt Udbytte af de Ofre, der bringes paa Ernæringsvidenskabens og Hygiejnens Omraade.

De økonomiske Ofre, der af Staten maa bringes for at give Kvinderne Mulighed for at erhverve sig de bedst mulige Forudsætninger for at løse deres Opgaver paa deres specielle Omraade, tør derfor sikkert siges at høre til dem, der vil give gode Renter.